

ویژگی‌های «مقربان درگاه حق» از منظر شیخ نخودکی

حضرت رسول(ص) می‌فرماید: بنده تمام‌عیار حضرت پروردگار، کسی است که اطاعت و فرمانبرداری خدا، شیرینی او و محبت خدا لذتش باشد، یاد خدا همنشینش، فقر لباسش، گرسنگی خوراکش، تشنگی شراب و آبش، شرم و حیا تن پوشش.

حضرت رسول(ص) می‌فرماید: بنده تمام‌عیار حضرت پروردگار، کسی است که اطاعت و فرمانبرداری خدا، شیرینی او و محبت خدا لذتش باشد، یاد خدا همنشینش، فقر لباسش، گرسنگی خوراکش، تشنگی شراب و آبش، شرم و حیا تن پوشش.

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه خبرگزاری فارس، به مناسبت سالروز وفات عالم ربانی مرحوم شیخ حسنعلی اصفهانی، گفتاری از این عالم وارسته از زبان فرزندش علی مقدادی اصفهانی در کتاب «نشان از بی‌نشان‌ها» نقل شده است که در ادامه می‌آید:

این حدیث از رسول خدا (ص) در کشکول شیخ بهایی قدس سره نقل شده است که فرمود: بنده تمام عیار حضرت پروردگار، کسی است که اطاعت و فرمانبرداری خدا، شیرینی او و محبت خدا لذتش باشد، حاجت به خدای خود برد و حکایت خویش به او گوید و توکل و اعتماد خود بر او بندد. او کسی است که حسن خلق عادتش، سخاوت و گشاده‌دستی حرفه و کارش، قناعت مالش، عبادت حق کسب و شغلش، تقوی و پرهیز زاد و توشه‌اش، قرآن سخن و گفتارش، یاد خدا همنشینش، فقر لباسش، گرسنگی خوراکش، تشنگی شراب و آبش، شرم و حیا تن پوشش، دنیا زندانش، شیطان دشمن و بداندیشش، حق نگهبانش، قیامت موجب شادی و انبساطش و بالاخره بهشت فردوس مسکن و مأوایش باشد. «صدق رسول‌الله صلی الله علیه و آله و سلم و سلم.

در حدیث هجدم از کتاب «اربعین» شیخ بهایی طاب رمسه آمده است که: «قالت الحواریون لعیسی (ع): یا روح‌الله من نجالس؟ قال: من یدکرکم الله رؤیته، و یزید فنی علمکم منطقه، و یرغبکم فی الآخرة عمله» یعنی: «حواریون به حضرت عیسی علیه السلام گفتند: یا رسول‌الله، با چه کسی باید که نشست و برخاست کنیم؟ فرمود: با آن که دیدارش به یاد خدایتان اندازد و سخنش بر دانش‌تان بیفزاید و اعمالش، به آن جهان مشتاقان سازد.»

در کتاب «مجمع البحرین» منقول است که: معروف کرخی به حضرت ابو عبدالله، جعفر بن محمد الصادق علیهما السلام عرضه داشت: ای فرزند ارجمند پیامبر، مرا موعظتی کن. حضرت فرمود: «اقلل معارفک قال زدنی. قال انکر من عرفت منهم.»

(ای معروف) از آشنایان خود بکاه، عرض کرد بیشتر بفرما. با آشنایان ناآشنا شود. صاحب کتاب «کافی» از حضرت امام علی بن ابیطالب علیه السلام روایت کرده است که فرمود: یعنی: «مردمان دیندار را با این نشانه‌ها بشناسند: راستی در گفتار، رد امانت‌ها، وفاء به پیمان‌ها، پیوند با خویشان، دلسوزی و مهرورزی با ناتوانان، کم آمیختن با زنان، بذل و بخشش به جا و معقول، خوشخویی و خوشرویی با مردمان و آسان‌گیری در کار ایشان، پیروی از علم و دانش و عمل به آن چه آدمی را به خداوند متعال نزدیک می‌سازد. خنک آنها که چنین‌اند و سرانجام نیک ایشان راست....»

به هوش باشید که در این گونه کردارها میل و رغبت به کار برید. مؤمن گرفتار خویشتن است، اما مردم از جانب وی در آسایشند. چون شب پرده بر جهان افکند، او رخساره‌فرش زمین سازد و جبهه در سجود حق بر خاک نهد و از خالق خویش نچواگونه آزادی خود استدعا کند. آری باید چنین باشد.